

Bankzitter

Ton Lenders



Foto: Ton Lenders,
Burgos (ES) - 2012

Wie wil uitpakken, moet een pak hebben waar wat in zit

Vanaf het jaar 2018 gaan veel jaren en maanden in velerlei opzichten de recordboeken in. In heel West-Europa stijgt het kwik in de zomerperiode tot ongekende waarden. Tegelijkertijd valt er in veel landen geen of nauwelijks neerslag. Óf er valt 's zomers in korte tijd zoveel water dat het leidt tot overstromingen die normaal nauwelijks voorkomen. Dat maakt deze periode tot de warmste en droogste, of soms de natste, vanaf het begin van de weerregistratie. Verrassend is deze constatering natuurlijk niet. Meteorologen hadden al in de tachtiger jaren voorspeld dat het klimaat grote veranderingen zou ondergaan onder invloed van onder andere CO₂-uitstoot. Het klimaatakkoord van Parijs was daar een goed onderbouwde remedie voor. Toch menen sommige politici aan de getrokken conclusies te moeten twijfelen en worden de meest duidelijke signalen voor de instelling van een duurzaam klimaatbeleid genegeerd.

Een Amerikaanse presidentskandidaat die zich profileert als de wereldleider bij uitstek stelt zijn eigen land en volk op de eerste plaats, maar heeft niet in de gaten dat er in de klimaatwereld geen eigen volk bestaat, maar dat de hele mensheid erdoor wordt geraakt. Gek genoeg zijn er wereldwijd talloze populistische leiders die er net zo over denken. Hoe macht corrupteert, alleen gericht is op zelfverrijking en de meest kansarme burgers op de vlucht drijft.

De zoektocht naar bestaanszekerheid door de zoge-

naamde derdewereldburgers zal niet gestopt kunnen worden. Dit verschijnsel is niet uniek; het komt overal ter wereld al miljoenen jaren voor. Voedselgebrek drijft dier en mens naar andere gronden. De mens is niet anders dan de Treksprinkhaan, de Walvishaai of de Gnoe. Je zou wel gek zijn om op een plaats te blijven waar geen voedsel te vinden is en daar te creperen van de honger.

Tegelijk roepen immigranten altijd weerstand op. En soms vormen ze inderdaad een bedreiging voor de autochtone bewoners. Zolang ze in het nieuwe gebied een niet bezette niche vinden is er niet zoveel aan de hand en worden ze door producenten en consumenten met open armen ontvangen. Zodra de nieuwkomers zich echter als concurrenten gaan gedragen worden ze liefst overgelaten aan 'reducenten' om hun aantal te decimeren.

De discussie over klimaat en migratie wordt momenteel in de Europese politiek volop gevoerd. Gelukkig heeft de meerderheid van de politici nog steeds vertrouwen in de resultaten van wetenschappelijk onderzoek. Een toenemend aantal stapt, wanneer goede argumenten ontbreken, echter klakkeloos over op populistisch gebral en complot-denken. Dan blijken hun volgepakte woordentassen geen inhoud te hebben.

Betekenis: Wie wil discussiëren, moet over argumenten beschikken.